www.sabanewspaper.ir

فرخ نعمتی

از مهم‌ترین آثار سینمایی که نعمتی در آن‌ها نقش‌آفرینی کرده اســـت می‌توان به بازی در «برف روی شیروانی داغ»، «آتش سبز»، «خواب لیلا»، «راه طی شده»، «ماهی‌ها عاشق می‌شوند»، «سیندرلا»، «صنم»، «تابلویی برای عشق»، «هتل کارتن»، «جمیل»، «محموله»، «تشکیلات»، «سراب» و «زائر خلف» اشاره کرد.

پیامک
۲۰۰۰۸۰۸۰۸۰۲
اگر مطلب این صفحه را می‌پسندید عدد ۸ را پیامک کنید

یادداشت

به کارگردانی علی همراز

«آقای بیکار» به معضل بیکاری می‌پردازد

علی همراز پیرامون موضوع این مستند گفت: این فیلم در ارتباط با بیکاری است اما به طور مستقیم به علل بیکاری نمی‌پردازد، زیرا معتقدم هدف فیلم مســـتند همیشـــه ریشه‌یابی یک مسئله نیست!

وی افزود: تصویربرداری این مســـتند با هدف نشان دادن تأثیر بیکاری روی زندگی، جایگاه اجتماعی و روابط فردی، به مدت دو سال و ۱۱۲ جلسه به طول انجامید.

این مستندساز درباره ساختار مستند «آقای بیکار» هم خاطرنشـــان کرد: در واقعیت خیلی داستان می‌بینیم و زندگی شبیه به داستانی است که هر روز تعریف می‌شود. در این مســـتند وجه داستان گویی را تا حدی که توانستم برجســـته کردم تا مخاطب سرگرم شود یعنی ریتم فیلم به گونه‌ای است که پشـــت سرهم اتفاقات تازه‌ای در حال رخ دادن است. وی در پایان گفت: ویژگی بارز فیلم، وجه سرگرم کننده آن است. پلان‌هایی که روند داستان، نقاط اوج و فرود، کند و تند شدن ریتم و احساسات مخاطب را هر چند لحظه یک‌بار تغییر می‌دهد تا تماشاگر را از دست ندهد. گفتنی است؛ علی همراز فعالیت فیلمسازی خود را از ســـال ۱۳۸۷ آغاز کرده و بیش از ۲۵ فیلم مستند از جمله «جان و جنگل»، «دیوارهای شهر من»، «سمفونی صداهـــا»، «ب مثل برنـــج» و... را در کارنامـــه خود دارد. همچنین وی با ساخت مستند «اتاق تنهایی» کاندیدای دریافت بهترین فیلم و تدوین ششـــمین دوره جشنواره سینما حقیقت شده بود. مستند «آقای بیکار» محصول مرکز گسترش ســـینمای مســـتند و تجربی و استودیو هیچ است.

در بخش مسابقه جشنواره حقیقت دیده می‌شود

«آکوج» روایتی از انسان و درخت

مستند کوتاه «آکوج» به کارگردانی نادر شیخ‌الاسلامی از تولیدات انجمن ســـینمای جوانان ایران در بخش مسابقه هشتمین جشـــنواره فیلم مستند حقیقت به نمایش در می‌آید.

«آکوج» مســـتندی اســـت قوم‌نگارانه که فیلمساز با تکیه بر سوژه اصلی آن، رابطه مردم منطقه با درختان جنگلی، به بررسی آداب و سنت‌های ایشان پرداخته اســـت. رابطه‌ای که در زمانی طولانی، نسل اندر نسل شکل گرفته و امروز چنین تنگاتنگ و درهم پیچیده به نظر می‌رسد. نادر شیخ‌الاسلامی در قالب پرداختن به رابطه مردمان جنگل‌نشین شمال کشور با درختان از گیل منطقه و نقش میـــوه، چوب و حتی حضور این درختان در زندگی این مردمان تلاش می‌کند، تصویری زنده و تعریفی انســـانی از این رابطه ارائه دهد، رابطه انســـان با طبیعت، رابطه انسان با درخت. او می‌گوید: در مستند «آکوج» سعی کردم تا به موضوع درخت و تأثیر آن بر روابط انسان‌ها و خانواده بپردازم، موضوعی که متأسفانه انسان‌ها به آن توجه نمی‌کنند.

کارگردان انیمیشن «عمو نوروز» مطرح کرد:

انیمیشن کوتاه در ایران شناخته‌شده نیست

کیارش وفایی

نگاه فردیار، کارگردان انیمیشن «عمو نوروز» معتقد است که این حوزه پویانمایی به اندازه کافی شناخته نشده است. او که نسبت به تخصیص بودجه اندک برای بخش پویانمایی انتقاد دارد، معتقد است این بخش صرفاً بر اساس عشق و علاقه هنرمندان این عرصه اداره می‌شود و مباحث مالی در آن بسیار کمرنگ است. آنچه می‌خوانید گفتگوی صبا با این هنرمند است.

داســـتان انیمیشن «عمو نـــوروز» درباره همان افســـانه قدیمی است یا شـــکل تازه‌ای دارد؟

داســـتان «عمـــو نوروز» ســـرمای زمستان را به تصویر می‌کشد. حضور عمو نوروز باعث رفتن ننه ســـرما و تکرار همان افســـانه کهن می‌شود؛ یعنی دوباره این دو دلداده یکدیگر را ملاقات نمی‌کنند. داستان همان شکل افسانه‌ای است که این بار با شکل و فرمی نوین و به سبکی تازه روایت می‌شود.

به نظر شما چقدر حوزه پویانمایی توانسته است در ایران جایگاه خود را به دست بیاورد؟

متأســـفانه حوزه انیمیشـــن در ایران به اندازه کافی شناخته شده نیست و اغلب جامعه صرفاً آن چیزی را که در تلویزیون نمایش داده می‌شـــود، می‌بینند. در حالی که بخش سینمایی و فیلم کوتاه این عرصه بسیار مهم است که سبب فرهنگ‌سازی و نگاه نوینی می‌شود. البته برخی از بخش‌ها و ارگان‌ها اجازه اکران این فیلم‌های کوتاه را می‌دهند و در فضاهای خاص خودشان این کار را می‌کنند، اما یقیناً کافی نیست زیرا اغلب مخاطبان فعالان این حوزه هستند و کمتر برای مردم اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی انجام می‌شود.

بیـــن انیمیشـــن کوتاه و ســـینمایی و بخش‌هایی که در تلویزیون به نمایش گذاشته می‌شود، چقدر تفاوت وجود دارد؟

تفـــاوت بین این حوزه‌هـــا از هر نظر بســـیار زیاد اســـت، زیرا در نمونه‌هـــای کوتاه و ســـینمایی گرافیـــک، داســـتان و همـــه عناصر قوی‌تـــر و پررنگ‌تر اســـت و زمان بیشـــتری صرف آن می‌شـــود. لذا نیازمند برنامه‌ریزی و سیاســـت‌گذاری‌های جدید برای اکران و نمایش این بخش هســـتیم تا مـــردم بتوانند خـــارج از فضای جشنواره این آثار را ببینند.

با این شرایط که انیمیشن کوتاه امکان اکران نـــدارد، هزینه‌های چنین پروژه‌هایی چگونه تأمین می‌شود؟

از آنجا که انیمیشـــن کوتاه دیده نمی‌شود کار در این حوزه صرفاً بر اساس عشق و علاقه هنرمندان این عرصه شـــکل می‌گیرد. این در حالی است که جشنواره‌ها نیز درآمد چندانی ندارد.

به نظر شما برای حل مشکلات مالی در این حوزه چه باید کرد؟

شنیده بودم که ارگانی مختص انیمیشن در دست اجراست تا به صورت کاملاً اختصاصی و با بودجه‌ای بیشتر این عرصه را در دست بگیرد. به نظر من چنین اقدامی یک گام مثبت است، زیرا این عرصه نیازمند تمرکز است.

آیا این امکان وجود دارد که این حوزه را به سمت بخش خصوصی ببریم و سعی کنیم که از این طریق تأمین درآمد کنیم؟

قطعاً امکان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در این حوزه هست، اما نیازمند جا افتادن فرهنگ این کار هستیم. متأســـفانه در حال حاضر کل سینمای ما روی پشتوانه مالی دولت ایستاده است و هنوز حضور بخش خصوصی در آن پررنگ نشده است؛ در چنین شرایطی نمی‌توان انتظار داشت که بخش انیمیشن بتواند مستقل عمل کند. زمانی این بحث می‌تواند مطرح شود که سینمای داستانی کشور بتواند روی پای خودش بایستد. مسئله اینجاست که انیمیشن به اندازه فیلم مطرح نیســـت و تعداد مخاطبان آن بسیار اندک است.

به نظر شما چرا تعداد مخاطبان این بخش اندک است؟

متأســـفانه سیاست‌ها به گونه‌ای نیست که مردم بتوانند کارها را ببینند. یعنی برنامه‌ریزی‌های فرهنگی کشور به گونه‌ای نیست که بخش انیمیشن کوتاه را به مردم معرفی کند، زیرا جایگاهی برای نمایش این عرصه وجود ندارد و صرفاً علاقه‌مندان و هنرمندان این بخش در جریان برنامه‌ها هستند و بعد از جشنواره‌ها جایگاه تازه‌ای برای آن تعریف نشده است.

به نظر می‌رسد بیشتر انیمیشن کوتاه در بین مردم به شکل تبلیغاتی و آموزشی شناخته شده است، اینطور نیست؟

بله، اما مطمئناً مبحث انیمیشـــن صرفاً آموزش و فرهنگ‌سازی نیست و نباید مردم تنها آن را در قالب تبلیغات و تیزر ببینند. به نظرم قابلیت انیمیشـــن بسیار بالاتر از این حرف‌هاست و بخش‌های هنری نظیر انیمیشن کوتاه قابلیت‌های بسیار بالایی دارد؛ البته اگر شناخته و دیده شود.

و سخن آخر؟

به نظرم وقـــت آن رســـیده که بـــرای حمایت از انیمیشـــن گامی برداشـــته شـــود، زیرا فعالان و هنرمنـــدان این حوزه کم نیســـتند و نســـبت به ســـایر بخش‌ها حرفی برای گفتن دارند. بر همین اساس نیازمند تخصیص بودجه و حمایت جدی از هنرمندان این بخش هستیم. متأسفانه ۹۰ درصد بودجه سینمای ایران به ســـینما و فیلم‌های زنده اختصاص می‌یابد و تنها ۱۰ درصد باقیمانده آن به پویانمایی می‌رسد و این وحشتناک است. زیرا ما در کشور استعدادهای بسیار خوب و هنرمندان لایقی داریم کـــه با این میزان بودجه امکان کار نمی‌یابند این در حالی است که یک کارگردان نیز بایـــد برای اجرای یک پروژه درصـــدی از آن را تقبل کند که با وجود مشکلات موجود بسیار سنگین اســـت. به دلیل مشکلات اقتصادی، بسیاری از فعالان حوزه انیمیشن این کار را در کنار کارهای دیگری انجـــام می‌دهند تا بتوانند کســـب درآمد کننـــد در حالی که قاعدتاً این امر باعث کاهش کیفیت کار و انگیزه فعالان می‌شود.